



Πανεπιστήμιο
Κύπρου

6ⁿ

ΕΤΗΣΙΑ ΔΙΑΛΕΞΗ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗ

Architect cum laude
GABY SCHWARTZ

 Πανεπιστήμιο Κύπρου | University Of Cyprus

 UCY Official

   University of Cyprus

Η **6η Ετήσια Διάλεξη** εις μνήμην **Γεώργιου Παρασκευαΐδη**
έλαβε χώρα την **Πέμπτη, 8 Μαρτίου 2018,**
στην Αίθουσα Διαλέξεων Β108, Κτήριο Συμβουλίου – Συγκλήτου
«Αναστάσιος Γ. Λεβέντης»

Ομιλητής

GABY SCHWARTZ

Architect, cum laude - Faculty of Architecture and
Town Planning, Technion - Israel Institute of Technology



Πανεπιστήμιο
Κύπρου

Copyright © 2018

- 4 Σκεπτικό
- 6 Χαιρετισμός του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Κύπρου,
Καθηγήτη Κωνσταντίνου Χριστοφίδη
- 12 Χαιρετισμός του κ. Χάρη Σοφοκλείδη,
Διευθυντή της Εταιρείας Ιωάννου και Παρασκευαΐδη
Ηνωμένου Βασιλείου, εκ μέρους της οικογένειας
- 16 Παρουσίαση του ομιλητή από τον Αναπληρωτή Καθηγητή
του Τμήματος Αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου Κύπρου,
Σωκράτη Στρατή
- 20 Ομιλία Gaby Schwartz, Architect, cum laude - Faculty of
Architecture and Town Planning, Technion - Israel Institute
of Technology
- 48 Απονομή Βραβείων εις μνήμην Γεώργιου Παρασκευαΐδη,
ως ταξιδιωτική υποτροφία
- 50 Βιογραφικό του Γεώργιου Παρασκευαΐδη

Με γνώμονα το πολυσήμαντο και εξαιρετο έργο του αείμνηστου Γεώργιου Παρασκευαΐδη και κατόπιν συνεννόησης με την οικογένειά του, το Πανεπιστήμιο Κύπρου αποφάσισε τη θεσμοθέτηση ετήσιας εκδήλωσης εις μνήμην του.

Υπεύθυνο για τη διοργάνωση της ετήσιας διάλεξης έχει οριστεί το Γραφείο Εκδηλώσεων του Τομέα Προώθησης και Προβολής στην Πρυτανεία του Πανεπιστημίου Κύπρου, σε συνεργασία με το Τμήμα Αρχιτεκτονικής της Πολυτεχνικής Σχολής και την οικογένεια Παρασκευαΐδη.

Κατά τη διάλεξη απονέμεται βραβείο εις μνήμην του Γεώργιου Παρασκευαΐδη.

Η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου Κύπρου ενέκρινε ομόφωνα τη διοργάνωση ετήσιας διάλεξης εις μνήμην του Γεώργιου Παρασκευαΐδη στη Συνεδρία με αριθμό 30/2011, τη 13η Δεκεμβρίου 2011 (θέμα: 11.3).



Χαιρετισμός του Πρύτανη
του Πανεπιστημίου Κύπρου,
Καθηγητή Κωνσταντίνου Χριστοφίδη

Αγαπητά μέλη της οικογένειας του Γεώργιου Παρασκευαΐδη,
Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι,
Αγαπητές φοιτήτριες και αγαπητοί φοιτητές,
Φίλες και φίλοι,

Συναντιόμαστε για έκτη χρονιά για να θυμηθούμε το Γεώργιο Παρασκευαΐδη, για να αντλήσουμε έμπνευση και δύναμη από το έργο ζωής κι από τη δράση του, πρώτιστα ως ανθρώπου και ακολούθως ως επιτυχημένου επιχειρηματία.

Ο σημερινός ομιλητής θα αναφερθεί στο δημόσιο ρόλο της αρχιτεκτονικής. Πρόκειται για ένα θέμα που ταιριάζει απόλυτα στην περίπτωση. Ο αγαπητός σε όλους Γώγος δεν έκτιζε απλά. Δημιουργούσε χώρους συνάντησης, επικοινωνίας και αλληλεπίδρασης. Συνδύαζε πάντα το έργο του με την κοινωνική προσφορά και δράση. Στο επίκεντρό του ήταν ο άνθρωπος, το ανθρώπινο δυναμικό της J&P, η προσφορά. Ακόμα και η καθιερωμένη ετήσια διάλεξη εις μνήμην του είναι συνέχεια της εγγενούς του επιθυμίας να προσφέρει, της μέριμνάς του για το κοινό καλό.

Πρόκειται για μία ευγενική χειρονομία της οικογένειας Παρασκευαΐδη με σκοπό τη διάχυση της γνώσης περί αρχιτεκτονικής στην πανεπιστημιακή κοινότητα, αλλά και την ευρύτερη κοινωνία.



Ο κύριος Gaby Schwartz θα εστιάσει σήμερα στο δημόσιο ρόλο της αρχιτεκτονικής. Μπορεί η αρχιτεκτονική να είναι καταλύτης αλλαγής και προόδου; Να επιταχύνει τη δημιουργία ενός καινοτόμου καλύτερου κόσμου; Η απάντηση είναι φυσικά ναι! Η ανάπτυξη της επιστήμης της αρχιτεκτονικής και της μηχανικής, οι νέες τεχνολογίες, έδωσαν νέα πνοή στο ρόλο των κτηρίων στην καθημερινή μας ζωή.

Θεμελιώνονται κτήρια που κινητοποιούν τη σκέψη, τη δράση, που κάνουν τους ανθρώπους περισσότερο ευτυχισμένους! Όταν αγαπάς τον χώρο που ζεις και εργάζεσαι, αγαπάς και τη δουλειά σου, αγαπάς να δημιουργείς και αποδίδεις καλύτερα. Οπότε η δημόσια διάσταση της αρχιτεκτονικής αφορά πρώτιστα την ψυχολογία των ενοίκων και των επισκεπτών.

Στο Πανεπιστήμιο Κύπρου είμαστε περήφανοι για την πόλη της δημιουργίας και της γνώσης που θεμελιώνουμε. Είμαστε περήφανοι γιατί θεμελιώνουμε τον χώρο συνάντησης των επιστημών και των επιστημόνων, των νέων και ανερχόμενων ερευνητών και δασκάλων, τον χώρο που δίνει ώθηση στους νέους να ονειρευτούν, να οραματιστούν το μέλλον, να το τολμήσουν και να το κτίσουν, ο καθένας ακολουθώντας το δικό του μοναδικό μονοπάτι.

Κυρίες και κύριοι,

Σήμερα, η ένδεια φυσιognωμιών και προσωπικοτήτων με θετική επίδραση στον κόσμο καθιστά αναγκαία τη θύμηση ανθρώπων - προτύπων που έδρασαν και δημιούργησαν στο παρελθόν.

Ένας τέτοιος άνθρωπος ήταν και ο Γεώργιος Παρασκευαΐδης. Ο Γώγος, φιλόπατρις, φιλόανθρωπος, εργατικός και δημιουργικός, εργάστηκε σε δύσκολες συγκυρίες και πέτυχε. Η επιτυχία του βασίζεται κυρίως στην



επίγνωση των πολυδιάστατων ρόλων που καλείται κάθε άνθρωπος να επιτελεί. Πρόκειται για ρόλους που επιβάλλουν τη συνεχή παρακολούθηση των γεγονότων και τον εθισμό στην εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος.

Οι χαρισματικοί άνθρωποι έχουν την έμφυτη ανάγκη να δημιουργούν όχι μόνο για τους ίδιους, αλλά και για τους γύρω τους. Άλλωστε η καλύτερη ικανοποίηση του «εγωισμού» του κάθε ανθρώπου είναι η αναγνώρισή του από τους γύρω του και η κατάκτηση αυτή μπορεί να επέλθει μόνο μέσα από την ουσιαστική συμμετοχή και προσφορά.

Ακολουθώντας λοιπόν καθένας από εμάς το παράδειγμα του Γεώργιου Παρασκευαΐδη οφείλουμε να είμαστε σε εγρήγορση, να μην επαναπαυόμαστε στα εύκολα, να κυνηγάμε με πάθος τα όνειρά μας και να βρίσκουμε τρόπους ώστε αυτά να συμπορεύονται με την προσφορά στην κοινωνία.

Ανυπομονώ να ακούσω τη διάλεξη του Gaby Schwartz, γιατί ακριβώς έχει να κάνει με το πώς η αγαπημένη επιστήμη του Γεώργιου Παρασκευαΐδη, η αρχιτεκτονική, επιτελεί δημόσιο ρόλο και μπορεί να έχει επιρροή στον κόσμο μας.

Σας ευχαριστώ.



Χαιρετισμός του κ. Χάρη Σοφοκλείδη,
Διευθυντή της Εταιρείας Ιωάννου και Παρασκευαΐδη
Ηνωμένου Βασιλείου,
εκ μέρους της οικογένειας

Υψηλοί και εκλεκτοί προσκεκλημένοι,
Αγαπητοί φίλοι και φίλες,

Εκ μέρους της Οικογένειας Γώγου Παρασκευαΐδη, θέλω να ευχαριστήσω τον Πρύτανη Κωνσταντίνο Χριστοφίδη και τους συνεργάτες του για τη σημερινή έκτη εκδήλωση εις μνήμη του Γώγου Παρασκευαΐδη. Μιας ξεχωριστής φυσιογνωμίας για τον τόπο μας.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στον σημερινό ομιλητή τον διακεκριμένο αρχιτέκτονα Gaby Schwartz, καθηγητή και διευθυντή του εργαστηρίου προχωρημένου αρχιτεκτονικού σχεδιασμού και ιδρυτή των Αρχιτεκτόνων Schwartz Besnosoff με έδρα τη Χάιφα. Ο Gaby Schwartz έχει διακριθεί για το πρωτοποριακό έργο του και έχει βραβευτεί με διεθνή βραβεία αλλά και μεγάλες διακρίσεις στο Ισραήλ. Η σημερινή του διάλεξη με θέμα το δημόσιο ρόλο της Αρχιτεκτονικής αγγίζει το θέμα πολύπλευρα και θέτει τη μεγάλη σημασία της με τα σημερινά δεδομένα.

Είχα την τύχη να γνωρίσω τον αείμνηστο Γώγο Παρασκευαΐδη από την δεκαετία του εξήντα, όταν ολοκλήρωσα τις σπουδές μου ως πολιτικός μηχανικός στη Βρετανία και επέστρεψα στην Κύπρο.

Εργοδοτήθηκα στην J&P και από τότε ήμουν στενός συνεργάτης του και εκτός από την επαγγελματική συνεργασία μας έδενε ειλικρινής φιλία.



Η αρχιτεκτονική υπήρξε ένα κεφάλαιο για το οποίο ο Γώγος Παρασκευαΐδης είχε ιδιαίτερες ευαισθησίες. Πνεύμα ανήσυχο ερευνητικό και προοδευτικό είχε ο ίδιος σπουδάσει αρχιτεκτονική στο Μιλάνο και θαύμαζε όχι μόνο τους κλασσικούς αλλά και τους μοντέρνους στο είδος.

Πίστευε στις απεριόριστες δυνάμεις του ανθρώπου, στην εξέλιξη και απόκτηση γνώσεων. Ήταν η χαρά του να βλέπει νέα παιδιά να προοδεύουν σε δημιουργικές τέχνες και επιστήμες. Εμπιστευόταν τους νέους και τους έδινε πάντα την ευκαιρία να αποδείξουν τις ικανότητές τους.

Πιστεύω ότι είναι ο καλύτερος φόρος τιμής στη μνήμη του η καθιερωμένη εδώ και έξι χρόνια διάλεξη στο Πανεπιστήμιο Κύπρου και τα βραβεία που απονέμονται στους φοιτητές.

Κλείνοντας θέλω να ευχαριστήσω όλους όσους συνέβαλαν στην επιτυχία της σημερινής διάλεξης και όλους εσάς για την εδώ παρουσία σας.



Παρουσίαση του ομιλητή
από τον Αναπληρωτή Καθηγητή του Τμήματος
Αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου Κύπρου,
Σωκράτη Στρατή

Dear Representatives of Paraskevaïdis family,
Dear guests, dear colleagues, friends,
Dear students,

Gaby Schwartz is a professor and Head of the final student diploma year at the faculty of architecture in Haifa, and he is also founder and partner of the architecture office called Schwartz Besnosoff Architects that was founded in 1994.

As is said already his interest has a lot of awards and his main interest has to do with the role of architecture in civil act. And today is going to talk about the public role of architecture and the deals with housing and sustainable planning.

One of his many awards, which is the very prestigious Recter in 2003 it was in fact the planning of the residential complex in Carmiel, and he showed it to me when was in Haifa and talks about it tonight and was really nice. This is his office.

I met Gaby last June in Haifa. I was invited to participated at a conference about histories in conflict, a was coordinating a workshop on the relation of conflict of designed studios, and when I visited a studion in Technion



when actually responsible I had the privilege to meet students and tutors both Jewish and Palestinians. It was a sort of reconciliation table of multiple realities. Thanks Gaby and his tutors who encourage this to happen.

I have also the chance to be invited to the final jury of diploma here in August to his studio, and it was interesting to see that the projects coming out from these studios were mostly politically and socially engaged and much more than other ones, and that's why I found his work extremely important and since consider architecture as agent of change I see his physical knowledge as very important.

It's an honour to have him with us tonight and please help me to give him a warm welcome.



Ομιλία Gaby Schwartz,
Architect, cum laude
Faculty of Architecture and Town Planning,
Technion - Israel Institute of Technology

THE CIVIL ROLE OF ARCHITECTURE

6th Annual lecture in memory of George Paraskevaides, University of Cyprus, Nicosia

Gaby Schwartz, Architect cum laude

Faculty of Architecture and Town Planning, Technion – Israel Institute of Technology

(Transcription of the lecture and PowerPoint presentation at the event)

INTRODUCTION

In the past, the architect was the most important figure in a project. However, now things are different. The architect is only one of the people sitting around the table, along with lawyers and advisors; the role of the “master” has been reduced.

The world today is divided in two. Some of us use Apple and some of us use Microsoft. Some of us are conservatives, some of us are democrats. The Egyptians built a huge pyramid for burial; the Greeks built theatres on the side of the hill to celebrate life. Architects are also divided into two groups. Some of us build projects with an objective, seeking answers and solutions by examining objects and materials. And some speak about



Ben Gurion University dormitories - Beer Seva

fields such as politics, media, landscape, society, and the like. In this paper, I would like to address the latter.

Specifically, I will discuss the issue of architecture as a civil act, using examples from the recent design work of the author.

GAMBLING AND PUBLIC PROJECTS

Gambling is a way to get rich, but it is also a means for fundraising, to construct buildings for society. In Israel, the national lottery began in 1951. The country was young and the idea was to raise money. Indeed, Israel's first hospital was built with money raised by the state lottery. However, research has shown that at present, 10% percent of the population in Israel (700,000) gamble and 60% of the country's gambling addicts (420,000) are people supported by a monthly allowance from the National Insurance Institute. In the last five years, the earnings of the lottery increased 51%, while the population grew by only by 8%. This is not a good sign.

The lottery money is used for buildings, mostly schools. The schools are all the same, each of copy of the last, using the same typology. Nobody is willing to pay for a new design. Furthermore, in Israel, of the money that passes through the national lottery system in Israel → 2.1 billion shekels - 70% is used for salaries and investments, only and 30% returns to the public in the form of public buildings.

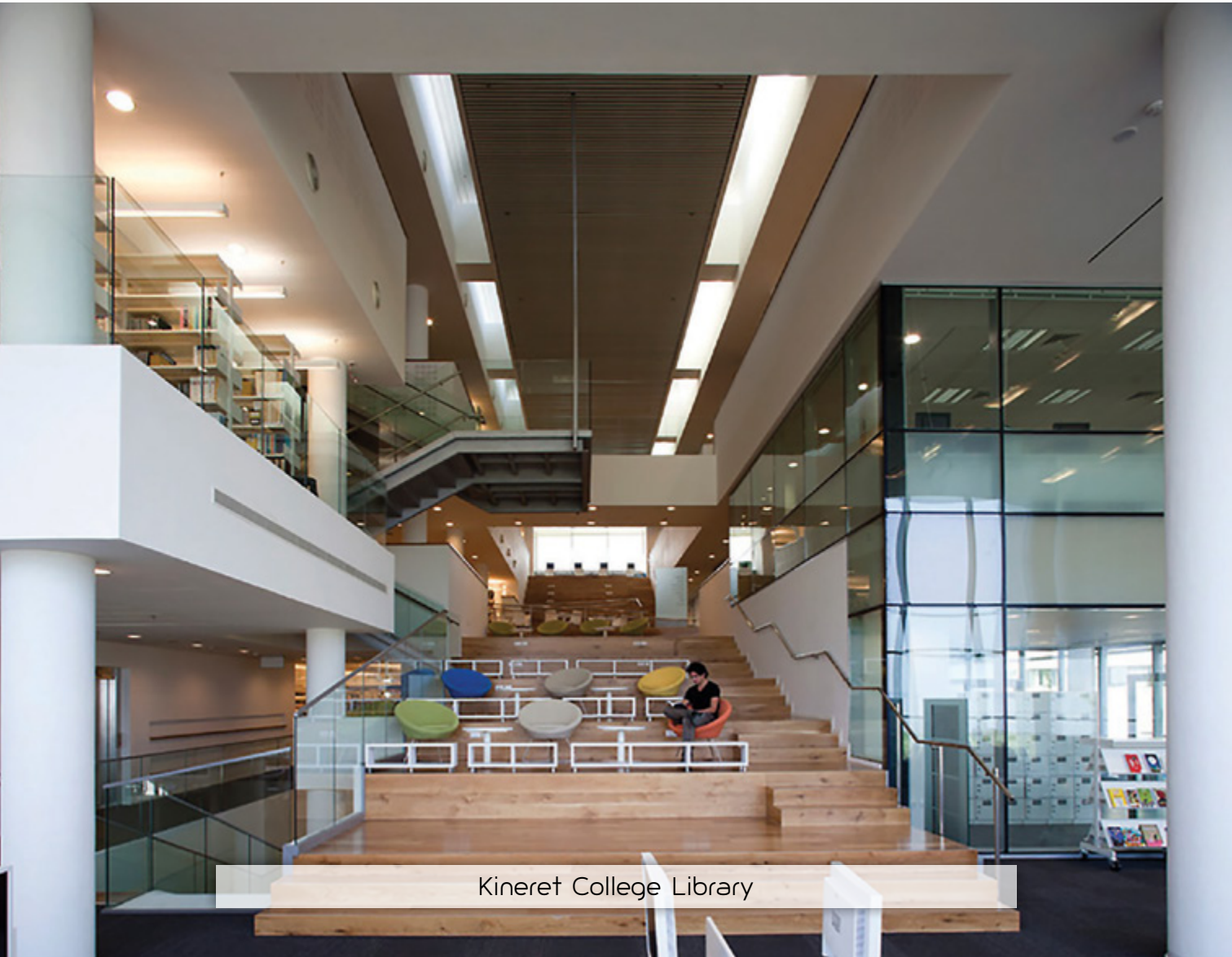
The average salary in the lottery association is seven times higher than the national average. One sees lottery kiosks everywhere, even at the entrance



Carmiel - Bulding Nature

to schools, as shelters for the security guards. When young children arrive at school, the first thing they see is a lottery kiosk. In the basketball arena, there are signs for the lottery. What's more, a study conducted in Tel Aviv found 15 lottery kiosks in a radius of 500 meters around a hospital.

In 2013, the mayor of Afula invited my firm to design a school in that city. He asked the lottery association to donate money for the design. The proposed design incorporated a change in the concept of classes, in which they were organized in a more natural, informal way, more democratically, like a city. To our surprise, both the lottery and the municipality agreed to this design. The outcome was a small "city" containing 24 classes and 2 kindergartens. There are a few small playgrounds, narrow streets and patios, everything on the scale of children. The height of the windows in each classroom is designed for the corresponding age of the children, so that every child has a view. As a result of that, the façade looks like a "field" of informal apertures. It also includes two open classes, which have become the most wanted spaces for the teachers and the children.



Kineret College Library

INFRASTRUCTURE

Climate Change and Design

The world is becoming increasingly warm and there is insufficient rain. Israel has recently suffered two major fires, in 2010 and in 2015. The country was not prepared; there were had no firefighting planes and they had to be sent from other countries, the first being Cyprus.

The authorities then tried to prepare for future fires, including finding a runway for the planes that would fight the next fire. For this purpose, it was decided to use the runway of a skydiving school in the Carmel mountain area (where the first fire had been), which had been closed due to illegal construction. This decision also made it possible to rebuild and reopen the skydiving school, which our firm was hired to design. The result was a hangar-like building that serves as a small museum and a school for skydiving, constructed with simple materials, such as concrete and glass. The building is located in a very sensitive area, so we proposed a very low-profile building which fits in the landscape.

Integration of Academia and the Community

Two years ago, my firm won a competition for the design of a new entrance to the Technion – Israel Institute of Technology. The entrance is in an interesting location, with a huge mountain and spectacular views of northern Israel. However, the road is very narrow. Every morning, 15,000 students and about 10,000 cars enter the institute, creating heavy traffic. The entrance is not safe for vehicles or for the students, who have to walk very close to the cars and breathe the fumes.



Paradive - Sky Dive School

There is a beautiful, green boardwalk from the entrance of the Technion, but it has been closed for many years. In considering our design of the new entrance, we decided that we didn't want a formal gate, but something open. At the time, in addition to the existing boardwalk of the Technion, the municipality was planning to build another boardwalk – from the gate of the institute to the city. The design connects these 2 boardwalks, creating a beautiful new link between the city and the Technion.

For this purpose, we developed the idea of connecting the city's green boardwalk to the centre of the Technion's Senate with a bridge. The bridge will serve as the infrastructure for activities, such as celebrations, exhibitions, and even demonstrations, and of course, provide a beautiful view to north. The entrance will be much safer, and can also be used as a platform for student activities, such as markets and the like. Things will happen on the bridge and the connection between the city and the Technion will be real. The city will be part of the Technion, and the Technion, part of the city.



MUSEUM IAF

HOUSING

Six years ago, mass demonstrations were held in Tel Aviv. Young people took to the streets, demanding housing. During this period, the major boulevards in Tel Aviv filled with tents; the young demonstrators lived and slept there for three months. To buy a house in Israel today, one needs 150 salaries. The government had to do something. Thus, it exerted pressure on the universities to build dormitories, because students were living in houses, blocking the rental market for families. My firm was fortunate enough to win five competitions and had the opportunity to design approximately 5,000 dormitories. One of these projects was the Graduate Village in the Technion. The project site was a beautiful green environment; this posed a great challenge.

This was a national competition, and there were 78 entries. In preparing our proposal, we considered four different typologies. The first was to build the village like a small city, on an urban grid. We then considered three other alternatives – atomization (tall buildings), carpet construction, or strips. In the end, we decided on the simplest solution for construction – linear strips, but in the opposite direction to the slope. This meant the buildings would face south and north, which are the best directions for buildings in the Israeli climate. The next step was to decide to put the strips in pairs, in order to have some communal space, and to add some patios at the end of the strips. The greatest advantage of this alternative is that, even with the new project, the neighbours in the buildings facing it still have a green view. We also planned a small community centre nearby, with four kindergarten classes, a space for meeting and some parking space.



Nature Museum - Jerusalem

One of our main aims was to save as many trees as we could, so we avoided bearing walls between the buildings. We left the natural green spaces between the buildings, and created a set of free-form bridges that connect the entire project for pedestrians.

The project is served by only seven elevators. This decision was based on the desire to encourage the students to walk and meet with their colleagues, to get together in the corridors, on the patios, and in all the social spaces of the project. Thus, only one elevator was planned for each building.

There is a playground on every patio. Two years ago, we completed a kindergarten project at this site. The idea of the public building is that young children can safely walk to the kindergarten on the bridge, without being disturbed by cars, and without getting lost. Parents can escort the small children to the kindergarten and then go by foot to their faculty. Much time and effort was also invested in a green roof, a space where people can meet for lectures and sometimes even for parties and dances.

The firm is currently working on a 1000-bed project in Beersheba, a city in southern Israel. Beersheba is near the desert and its climate very hot. The municipality had planned to build eight 11-story buildings. There was a great deal of space between the buildings, so they didn't produce much shade. We proposed a larger number of buildings with small patios, so that the buildings could produce much more shade, which is so important in this climate. There will be a main passageway in the centre of the project, known as "the valley." The students will have social activities, shops and bars in this space. The project is under construction, scheduled for completion in 2021.



Technion New Entrance

MEDIA CENTRE

My firm won a competition to design a media centre in a college in northern Israel, at a central site of the college. During the day, the students have to walk from north to south for classes on campus, and the college administrators were concerned that the new project would block the way to the campus. To resolve this problem, we decided to build the project with two passages for the students to move through the building. The centre has very interesting facilities, with a big TV studio, a radio station, some auditoriums, etc.

Architects are given a list of functions for each project, which they try to fulfil in their designs. Sometimes, however, what is interesting is not only what happens in the rooms, but also what goes on in the corridors. In light of this, the idea of this project was to open up the TV studio with a glass facade and allow people in the lobby, in the corridors, on the stairs, and in the galleries to see what is happening inside the TV studio. The activities in the TV studio actually generate all the activities of the media centre.

REGULATIONS

In Israel, there are too many lawyers. In Europe, there is 1 lawyer per 600 people; in USA, there is a lawyer for every 460 people. In Israel, we have a lawyer for every 150 people – an unbelievable ratio. Our firm designed a small project – a library in a park, negotiating with the greenery. First, it was decided to make a patio to serve as a children's space. An additional idea was to make a slope to connect the library to the green space, and



Media School

a third idea was to create a building entrance for the park. The main concept, which was very important to the project, was to connect the roof of the library to the park. The adult area of the library is on the top floor. The sloped roof connects the building to the green park in a unique way.

We saw the project as a platform for meetings and celebrations, and at night, the lights of the library give a sense of security in the garden.

A year ago, I visited the library and discovered that a fence had been built, cutting off the library from the slope and the park. Very angry, I asked the municipality why they had done this, in contradiction to the main idea. It emerged that a student had skateboarded on the slope and broken his leg. When the parents sued the municipality, they decided to close the access to the slope and eliminate the connection between the library and the park. This was very sad. Last year, I visited Jean Nouvel's philharmonic project in Paris. As I began walking, I suddenly saw that the way to it was blocked. Apparently, they have the same problems in Paris. The question is: is it right to block all the beautiful buildings for such reasons?

BUILDING LANDSCAPE

A project of creating a small neighbourhood in the city of Karmiel actually changed my life in many ways. The municipality had planned to build four buildings, with four apartments on each floor, a total of 64 flats. The client, however, wanted something different.

My firm proposed to divide the plot into 67 small plots. Instead of having a project with 4 blocks, it ended up with 67 individual houses. The slope



Technion Dormitories

allowed us to take advantage of the beautiful view as a design tool; it has the appearance of houses growing out of the bearing walls. This project was a great success financially (for the contractor) and it was awarded the Rechter Prize, Israel's most important award for architectural design.

BUILDING FOR THE COMMUNITY

Another interesting public project designed by my firm was the library at Kinneret College. In the course of doing research on the subject in preparation for developing a proposal, we realized that nowadays, the knowledge and books once provided by libraries are all available on the internet. The question arose why one actually needs to build libraries anymore? However, it also emerged that the majority of projects being built at the time were, in fact, libraries.

It became evident that people now visit libraries not for the books, but to meet other people. Instead of a place where the librarian shouts at people to be quiet, libraries need to be places that allow people, and especially youngsters, to meet and to use the space in different ways.

A visit to the site revealed a slope where people sat on benches and enjoyed the view. It was decided to bring this element into the library. I visualized the library as a place to meet, to charge phones, to go during free time between lessons. This led to an argument with the higher education authorities, who said such a place would not be an academic library. However, with help from the university, our idea prevailed. To use the slope of the land, different sections were created to accommodate the different



Tidhar School

functions of the library. In the centre, there is an informal meeting area; the second floor is designed for group study; and the first floor is for individual (quiet) studying. Thus, spaces were created for all the activities a library requires.

The library has been a big success. Based on that project, the firm received an assignment to design another building – an engineering school, which has also been completed. Based on a similar idea, with a twist, that building contains two open classes that are connected with stairs.

The financial aspect is also interesting. Our library project cost 24 million shekels. At the same time, the municipality of Nahariya built a city library of the same size, which cost 120, million shekels. It is a luxurious building, full of marble. However, nobody uses it.



Απονομή Βραβείων εις μνήμην Γεώργιου Παρασκευαΐδη,
ως ταξιδιωτική υποτροφία

Απονομή τριών βραβείων εις μνήμην Γεώργιου Παρασκευαΐδη, ως ταξιδιωτική υποτροφία, ύψους χιλίων πεντακοσίων ευρώ (€1.500) έκαστο.

Ο Πρόεδρος του Τμήματος Αρχιτεκτονικής, Αναπληρωτής Καθηγητής Σωκράτης Στρατής, προέβη στην ανακοίνωση των διακριθέντων φοιτητών του Τμήματος Αρχιτεκτονικής με αλφαβητική σειρά.

- **Ιάσονας Σκουλάς,**

«Κούβα, και το πείραμα έλαβε δράση»

- **Μιχάλης Ψαράς,**

«+οριακές Αρμογές»

- **Παναγιώτα Τζιούρρου,**

«Superposition of Specializations and Self-Sufficient Strategies through Nothingness»





Βιογραφικό
του Γεώργιου Παρασκευαΐδη

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ

Φιλόπατρις, εργατικός, διορατικός, μετριοπαθής, δημιουργικός, πολυμαθής, φιλόανθρωπος, απλός και ανθρώπινος είναι μερικά από τα χαρακτηριστικά που συνθέτουν την πολυσιδή προσωπικότητα του «Γώγου», όπως επεκράτησε όλοι να το φωνάζουν.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1916, όταν ο πατέρας του, Ευθύβουλος Παρασκευαΐδης, σπούδαζε ιατρική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και παντρεύτηκε τη νεαρή Ιταλίδα, Μαριέττα. Αποφοίτησε αριστούχος από το Παγκύπριο Γυμνάσιο. Σπούδασε αρχιτεκτονική στην Ιταλία, στο Πολυτεχνείο του Μιλάνου και ολοκλήρωσε τις σπουδές του με πολλές δυσκολίες, λόγω της έναρξης του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Επιστρέφει στην Κύπρο και με διορατικότητα βλέπει πως δεν μπορεί να εργαστεί ως αρχιτέκτονας, λόγω του πολέμου. Δημιουργεί μια μικρή εργοληπτική εταιρεία κι αναλαμβάνει διάφορα στρατιωτικά έργα που έφτιαχναν οι Βρετανοί στο νησί. Στην πορεία του ο ίδιος ποτέ δε δήλωνε αρχιτέκτονας, αλλά «ένας απλός εργολάβος».

Το 1941 γνωρίζεται με το νεαρό έμπορα, Στέλιο Ιωάννου, δημιουργούν έναν κατασκευαστικό συνεταιρισμό κι αναλαμβάνουν διάφορα στρατιωτικά έργα. Το 1946 τον ενέγραψαν ως Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης, με την επωνυμία « Ιωάννου & Παρασκευαΐδης Λτδ», κατορθώνοντας μέσα σε λίγα χρόνια να εδραιώσουν την J&P ως ένα Διεθνή Εργοληπτικό Κολοσσό, που προβάλλει την Κύπρο διεθνώς.

Το 1959 παντρεύεται τη Θέλμα Λεωνίδου Φράγκου. Αποκτούν τρία παιδιά: Τον Ευθύβουλο, πολιτικό μηχανικό, τη Λεώνη, αρχιτέκτονα και τη Χριστίνα, που σπούδασε διοίκηση επιχειρήσεων.

Φιλόανθρωπος

Ευαίσθητος στον ανθρώπινο πόνο και τη δυστυχία, ιδρύει με τη σύζυγό του το φιλανθρωπικό ίδρυμα «Γεωργίου και Θέλμας Παρασκευαΐδη» με στόχο τη βοήθεια

απόρων Κυπρίων για θέματα υγείας, σπουδών και τη διατήρηση της πολιτιστικής και αρχιτεκτονικής κληρονομιάς του νησιού. Το Ίδρυμα είναι συνδεδεμένο με το «Shriners Hospital» του Springfield Μασαχουσέτης των ΗΠΑ, στο οποίο στέλλονται και χειρουργούνται εντελώς δωρεάν παιδιά κάτω των 18 ετών για σοβαρές ορθοπεδικές παθήσεις και περιπτώσεις σοβαρών εγκαυμάτων και με το «Children's Heart Fund Hospital», στη Μινεάπολη των ΗΠΑ, όπου χιλιάδες Κυπριόπουλα μπορούν να έχουν δωρεάν συμβουλή και θεραπευτική αγωγή. Παράλληλα ιδρύει το «Παρασκευαϊδείο Χειρουργικό και Μεταμοσχευτικό Ίδρυμα», όπου στα 25 χρόνια λειτουργίας του έγιναν πέραν των 1000 μεταμοσχεύσεων νεφρών.

Αγοράζει στην Αθήνα το σπίτι που γεννήθηκε, στην οδό Μεθώνης 11, το αναπαλαιώνει και στεγάζει εκεί το «Πολιτιστικό Κέντρο Κύπρου», το οποίο εμπλουτίζει με πλούσιο φωτογραφικό, ηλεκτρονικό υλικό, αρχαία βιβλία μεγάλης αξίας, ιστορικούς χάρτες και ό,τι άλλο σχετίζεται με την Κύπρο, ώστε ο επισκέπτης να μπορεί να μελετά και να ενημερώνεται για την ιστορία του νησιού.

Φιλόπατρις

Λάτρης του αρχαίου πολιτισμού και της Ελλάδας, πίστευε ότι η ανθρωπότητα οφείλει πάρα πολλά στον αρχαίο και νέο ελληνικό πολιτισμό και δεν παραλείπει ευκαιρία να το τονίζει όπου βρεθεί. Γίνεται ο καλύτερος πρεσβευτής του κυπριακού προβλήματος. Διατηρεί στενές φιλικές σχέσεις με τους Πρόεδρους της Αμερικής, Ρόναλντ Ρήγκαν, Τζίμν Κάρτερ, Μπιλ Κλίντον, με πολλούς γεροϋσιαστές και πολιτικούς των ΗΠΑ, εκπροσώπους των Ελλήνων και Κυπρίων Αποδήμων ΑΧΕΠΑ και ΧΑΝΑΚ, τους οποίους συνεχώς ενημερώνει για την τουρκική εισβολή και την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Διατηρεί πολύ καλές σχέσεις με αξιωματούχους, σεϊχνδες, Αρχηγούς Κρατών της Μέσης Ανατολής και του Αραβικού Κόλπου και σε πολλές περιπτώσεις μεσολάβησε για τη θετική τους υποστήριξη στο κυπριακό πρόβλημα.

Κατά καιρούς του προσφέρθηκαν πολιτικά αξιώματα, τα οποία ποτέ δεν αποδέχθηκε. Υποστήριζε ότι, προσφέρει πολύ περισσότερα στην πατρίδα με την εργοδότηση χιλιάδων Κυπρίων στο εξωτερικό και την εκστρατεία που κάνει για διαφώτιση και ενημέρωση του κυπριακού προβλήματος.

Τιμητικές διακρίσεις

Για την πολυσχιδή κοινωνική δράση του έχει τιμηθεί με πολλές διακρίσεις εκ των οποίων οι κυριότερες είναι : «The Order of the British Empire», από τη Βασίλισσα της Αγγλίας Ελισάβετ, «The Order of the Oman», από το Σουλτάνο Qaboos, του Ομάν, το μετάλλιο του Αγίου Παύλου, από τον Αρχιεπίσκοπο Βορείου και Νοτίου Αμερικής Ιάκωβο, το μετάλλιο Αγίου Μάρκου από τον Πάπα, τον Τίμιο Σταυρό της Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας, από τον Αρχιεπίσκοπο Γρηγόριο. Έχει ανακηρυχθεί ως «Άρχων του Οικουμενικού Πατριαρχείου της Κωνσταντινουπόλεως», Επίτιμος Δημότης Λευκωσίας, «Fellow», του Kings College University του Λονδίνου, του «Ανώτερου Ταξιάρχου του Τάγματος του Φοίνικος», από τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας Κωστή Στεφανόπουλο, το «Μετάλλιο της Πόλεως Αθηνών», του «Χρυσού Μήλου» από το Δήμαρχο της Νέας Υόρκης , το «Μετάλλιο Εξάιρετης Προσφοράς», την ανώτατη διάκριση της Κυπριακής Δημοκρατίας από τον Πρόεδρο Γλαύκο Κληρίδη, το παράσημο «Grande Ufficiale» της Ιταλικής Δημοκρατίας, το «Μέγα Χρυσούν Παράσημο του Αποστόλου Βαρνάβα», την ανωτάτη διάκριση της Εκκλησίας της Κύπρου για την μεγάλη προσφορά του προς την Εκκλησία και την Πατρίδα.

Με πλήρη διαύγεια, σε ηλικία 91 χρόνων, απεβίωσε στο Λονδίνο, στις 5 Δεκεμβρίου 2007.

Η κηδεία του έγινε στη Λευκωσία, από τον Ιερό Ναό Παναγίας Ευαγγελίστριας και την τέλεσε ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος Β΄. Παρέστη σύσσωμη η πολιτική ηγεσία και πλήθος κόσμου.





Πανεπιστήμιο
Κύπρου

Copyright © 2018

Γενική Επιμέλεια / Συντονισμός:

ΔΟΞΑ ΚΩΜΟΔΡΟΜΟΥ

Υπεύθυνη Γραφείου Εκδηλώσεων,

Τομέας Προώθησης και Προβολής, Πανεπιστήμιο Κύπρου

Φωτογράφιση Διάλεξης:

ΤΑΚΗΣ ΛΥΚΟΤΡΑΦΙΤΗΣ

Κινηματογράφηση Διάλεξης:

ΤΟΜΕΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ,

Υπηρεσία Πληροφορικής Υποδομής, Πανεπιστήμιο Κύπρου

▶ 6η Ετήσια Διάλεξη στη μνήμη Γεώργιου Παρασκευαΐδη

Σχεδιασμός / Εκτύπωση:

ALTA GRAFICO A.E.

www.altagrafico.gr



Λευκωσία 2018